

Kazimierz Moskwa

Mokrzyszów, gm. Tarnobrzeg, woj.
tarnobrzесьkie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 9, 64-65

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ŁUBOWICE, gm. Rudnik
woj. katowickie
Stanowiska 1 i 2

Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego

Badania prowadził mgr Jan Chochorowski. Finansowało Towarzystwo Miłośników Ziemi Raciborskiej w Raciborzu. Piąty sezon badań. Grodzisko kultury łużyckiej ze schyłku epoki brązu i z wczesnej fazy okresu halsztackiego. Cmentarzysko kultury łużyckiej z epoki brązu. Osada neolityczna.

Kontynuowano badania wykopaliskowe wnętrza grodziska. W sektorze 1/D rozkopano m.in. dwa obiekty mieszkalne związane z osadnictwem ludności kultury łużyckiej. Przebadano duży fragment majdanu grodu w sąsiedztwie wałów /sektor 1/F/, gdzie nie stwierdzono śladów zabudowy.

Rozpoczęto prace w wykopie, który ma na celu wyjaśnienie konstrukcji wysokiego na 8-10 metrów nasypu, stanowiącego przedłużenie wału obronowego grodu i wychodzącego w zakole doliny Odry.

Podjęto wstępne prace wykopaliskowe na cmentarzysku kultury łużyckiej znajdującym się u stóp północno-zachodniego odcinka wału otaczającego gród. Odkryto tu trzy groby ciałopalne.

ŁYSZKOWCE, gm. Pęczniew
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

patrz
okres wpływów rzymskich

MOKRZYSZÓW, gm. Tarnobrzeg
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko 2

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadził dr Kazimierz Moskwa. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego.

Cmentarzysko zostało odkryte i wstępnie przebadane przez A.H. Kirora w r. 1876. Położone jest na południowym zboczu niewielkiego żwirowa-

watego wzniesienia. W ostatnich latach na obszarze tym eksploatowano żwir. To skłoniło do przeprowadzenia badań ratowniczych.

Przekopano powierzchnię około 14 arów i wyeksplorowano 173 grobów ciałopalnych. Zajmowały one przestrzeń około 10 arów. Większość grobów była uszkodzona, a niektóre zachowały się w stanie szczątkowym. Wśród grobów zauważono głównie popielnicowe i kilka jamowych.

Najczęściej spotykane formy popielnic to wazy nadszańskie, charakterystyczne dla V okresu epoki brązu i garnki jajowate z rzędem dziurek poniżej otworu, charakterystyczne dla okresu halsztackiego. Wyposażenie grobów uznać należy za ubogie. Oprócz popielnic odkryto misy i nie-liczne przystawki oraz kilkanaście ozdób brązowych i żelaznych. Na większą uwagę zasługują grociki kościane, 4 sztuki odkryte w grobie 135.

Badania zakończono.

MOKRZYSZOW, gm. Tarnobrzeg
woj. tarnobrzeskie
Stanowisko 3

Muzeum Okręgowe
w Rzeszowie

Badania prowadził dr Kazimierz Moskwa. Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Pierwszy sezon badań. Osada otwarta grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego.

Osada znajduje się na szczycie i południowym zboczu piaszczystego wzniesienia, zajmując przestrzeń około 2 ha. W toku badań o charakterze zwiadowczym przekopano 2 ary powierzchni i wyeksplorowano 16 jam, kształtu najczęściej owalnego, niewielkich rozmiarów, sięgających do głębokości 160 cm. Zauważono ponadto liczne ślady palików /średnica 5-20 cm/. Są to niewątpliwie relikty naziemnych budowli mieszkalnych. W wyposażeniu jam znaleziono liczne ułamki ceramiki fragmenty garnków jajowatych z dziurkami poniżej otworu, waz nadszańskich, gliniane przed-łiki oraz fragment sierpa krzemienego. Osada niniejsza należy do najlepiej zachowanych w zasięgu grupy tarnobrzeskiej.

Z obecnego stanu badań wynika, że jest współczesna cmentarzysku na stanowisku 2 w Mokrzeszowie odległym o około 800 m od osady /w kierunku północno-zachodnim/ oraz cmentarzysku na stanowisku 1 w tej miejscowości odległym o około 2.200 m od osady /w kierunku północno-wschodnim/. Obiekt ten przedstawia duże znaczenie dla poszerzenia znajomości